

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Romany Staňkové a přísedících Aleny Harciníkové a Romany Sitové v hlavním líčení konaném dne 20.1.2015 v Liberci,

takto:

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa svědkyně a obžalovaného], se podle § 226 písm. B) tr.řádu zprošťuje obžaloby, která tvrdila, že

v [obec], [ulice a číslo], ve svém bydlišti, v přesně nezjištěné době koncem března 2012 strhl deku z [celé jméno poškozené], [datum narození], která ležela na břiše na posteli, přitiskl se k ní a když se zvedala do kleku, aby se bránila, uchopil ji levou rukou kolem pasu, nalehl na ni, svlékl jí kalhoty od pyžama a kalhotky, nadzvedl jí břicho, klekl si za ní a vykonal na ní soulož, a to přes její výslovný nesouhlas,

tedy

jiného násilím měl donutit k pohlavnímu styku a spáchat tento čin souloží,

čímž měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

neboť nebylo na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek je trestným činem.

Odůvodnění:

Na obžalovaného [celé jméno obžalovaného] byla podána dne [datum] obžaloba pro skutek, že v [obec], [ulice a číslo], ve svém bydlišti, v přesně nezjištěné době koncem března 2012 strhl deku

z [celé jméno poškozené], [datum narození], která ležela na břiše na posteli, přitiskl se k ní a když se zvedala do kleku, aby se bránila, uchopil ji levou rukou kolem pasu, nalehl na ni, svlékl jí kalhoty od pyžama a kalhotky, nadzvedl jí břicho, klekl si za ní a vykonal na ní soulož, a to přes její výslovný nesouhlas. Ve skutku byl spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal tento čin souloží.

Dne [datum] vydal Okresní soud [obec] rozsudek č.j. 69T 68/2013-137, kterým uznal obžalovaného z daného skutku vinným a odsoudil jej k trestu odnětí svobody v trvání 26 měsíců se zařazením pro výkon trestu do věznice s dozorem. Proti předmětnému rozsudku si obžalovaný podal odvolání, o kterém dne [datum] rozhodl ve veřejném zasedání Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením č.j. 31To 25/2014-163 tak, že odvolání obžalovaného zamítl. Rozsudek OS [obec] a usnesení KS [obec] – pobočka [obec] nabyly právní moci dne [datum]. Proti rozhodnutí KS [obec] – pobočka v Liberci podal obžalovaný dovolání, o kterém dne [datum] rozhodl Nejvyšší soud ČR v [obec] usnesením č.j. 4Tdo 924/2014-I-34 tak, že zrušil usnesení KS [obec] – pobočka v Liberci sp.zn. 31To 25/2014 i rozsudek OS [obec] sp.zn. 69T 68/2013 a věc přikázal OS [obec] v potřebném rozsahu znovu k projednání a rozhodnutí. Okresní soud se při znovu projednání věci měl zejména zaměřit na objasnění, zda obžalovaný násilím donutil poškozenou k pohlavnímu styku, tedy zda jeho jednáním došlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona, a to opětovným provedením důkazu – výslechu poškozené [celé jméno poškozené].

Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

Obžalovaný před soudem při hlavním líčení po řádném poučení potvrdil, že mezi ním a [celé jméno poškozené] došlo v jeho bytě [obec], [ulice a číslo] ve večerních hodinách v přesně nejištěné době koncem března 2012 k oboustranně dobrovolnému pohlavnímu styku. Zcela vyloučil, že by na jmenované vykonal styk za požití násilí. Před soudem dále uvedl, že se s [celé jméno poškozené] seznámil v Psychiatrické léčebně v Kosmonosích na kužárně, kdy je seznámila kamarádka [celé jméno svědkyně]. Obžalovaný v té době dokončoval odvykací léčbu a měl opouštět ústav, zatímco [celé jméno poškozené] do ústavu docházela pouze na terapie a do kužárny chodila právě za [celé jméno svědkyně]. [celé jméno poškozené] mu vyprávěla o sestře, u které bydlí. Stěžovala si, že jí sestra týrá, a proto shání nějaké bydlení. Obžalovaný jí tedy nabídl bydlení u něho. Několikrát si volali a dohodli se, že se [celé jméno poškozené] přijede do bytu podívat. Když ho z léčebny dne 22.3 odvážela kamarádka [celé jméno svědkyně] autem, brala i [jméno] [celé jméno poškozené] [celé jméno poškozené] si jeho byt prohlédla, kdy chtěla vidět, kde bude spát, a jak to tam vypadá. Ukazoval jí jeho pokoj, kde byly dvě postele u sebe. Přímou jí ukázal tu dvoupostel a ona nic nenamítala, souhlasila s tím, že tam bude bydlet. Dohodli se na nájemném 1.000 Kč s tím, že [celé jméno poškozené] k tomu bude vařit. Byt je dvoupokojový, přičemž v menším z pokojů bydlela v té době [celé jméno svědkyně], a to již asi tři roky. [celé jméno svědkyně] mu platila nájemné 2.500 Kč měsíčně. [jméno] [celé jméno poškozené] mu toho dne řekla, že mu ještě dá vědět, a odjela za sestrou do [obec] na Českolipsku. Dne 25.3, byla neděle ráno, obžalovanému přímo volala, jestli by pro ni nepřišel. Jel tedy pro ni k její sestře, ale v domě sestry vůbec nebyl. [celé jméno poškozené] už byla připravená a čekala na něho na křižovatce. Po příjezdu do jeho bytu, šli společně nakoupit. Ona koupila něco k jídlu a láhev rumu, kdy na tom rumu se dohodli. Když se vrátili do bytu, vybalovala věci. Paní [celé jméno svědkyně] byla v tu dobu v bytě. [příjmení] pak přišla za nimi [celé jméno svědkyně] na návštěvu. [celé jméno poškozené] s [celé jméno svědkyně] spolu popíjely rum a povídaly si, obžalovaný pil pivo a limonádu a hrál přitom hry na PC. Možná si s nimi přitůkl rumem. Za celý večer vypil tak 3 piva. [celé jméno poškozené] byla v normálním stavu, nevěštil si ničeho zvláštního, nebyla opilá. [celé jméno svědkyně] odešla od nich do svého pokoje asi kolem deváté večer. Obžalovaný zůstal s [jméno] sám. Po chvíli se začali vzájemně dotýkat, mazlit a líbat, bylo to oboustranně dobrovolné. Pak vykonal pohlavní styk, kdy vystřídali celkem 3 polohy. Styk mohl trvat 5-10

minut. Nakonec si řekli, že to bylo úžasné a usnuli si v náručí. [celé jméno poškozené] musela ráno odjet ještě k sestře uklízet, jak měla předtím domluveno, tak ji šel obžalovaný doprovodit na autobus. Vedli se za ruce a líbali se. Obžalovaný a [celé jméno svědkyně] pro ni večer dojeli autem k autobusu. Po příjezdu se na chvíli zastavili v restauraci [ulice], kde seděli ještě i s její kamarádkou [příjmení] [celé jméno svědkyně]. [jméno] se mu po příjezdu zdála nějaká divná, s ním se vůbec nebavila. [příjmení] si šla hned lehnout do pokoje k [jméno], jen mu to oznámila. Ráno se ho [jméno] přišla zeptat, zda [jméno] znásilnil a on se tomu smál. [celé jméno svědkyně] pak přiznal, že spolu s [celé jméno poškozené] něco měli. [jméno] s nimi bydlela ještě 2-4 dny, pak se chtěla odstěhovat zpátky k sestře. Obžalovaný půjčil [jméno] auto, aby jí odstěhovala. Obžalovaný se hájil tím, že [celé jméno poškozené] se styku nijak nebránila, nic neříkala, hladila ho a líbala. Nikdy v minulosti ho neupozorňovala na to, že s ním nebude mít milostný vztah. Na nic jiného, než na neshody se sestrou, si nestěžovala. [příjmení] [jméno] [celé jméno poškozené] se už nevidá, s [celé jméno svědkyně] chodí spolu zpívat.

Svědkyně [celé jméno svědkyně] při hlavním líčení po řádném poučení uvedla, že obžalovaného i svědkyni [celé jméno poškozené] zná asi 2 roky z psychiatrické léčebny v [obec]. Oba jsou její známí. S [celé jméno svědkyně] se párkrát sešly v [obec]. [jméno] sháněla byt. Přišla za ní do [obec] na kužárnu, když tam byl obžalovaný. Je možné, že jí řekla, že je to [jméno], ale už si to nepamatuje. Vzpomíná si, že se dohadovalo bydlení [celé jméno poškozené] u [celé jméno obžalovaného]. Svědkyně v té době věděla, že u [celé jméno obžalovaného] už bydlela kamarádka [jméno]. Neví však, jestli se o ní mluvilo, ani kolik setkání takto proběhlo. Všechno se domlouvalo v [obec]. Svědkyně neví, zda si to domlouvali i mimo léčebnu. V té době [celé jméno poškozené] do [obec] jen docházela na terapie. Restauraci u [příjmení] zná, chodila tam i s [jméno], když byla v léčebně. Neví, jestli tam s nimi byl někdy i obžalovaný. [příjmení] [jméno] byla krátce na stejné skupině K 20 a ví, že měla problémy s tátou, že byl pedofil a že ji obtěžoval. Neví jistě, jestli obžalovanému toto svěřovala, asi ne. Nepamatuje si, zda obžalovaný znal minulost [jméno]. Pak si vzpomněla, že se sešli v [obec], [ulice] v hospodě. Hrálo se tam, zpívalo a daly si pizzu. V tu dobu tam byla svědkyně, [jméno], [celé jméno obžalovaného] a nějaký jeho kamarád. Neví už, zda tam byla [jméno]. Byla dobrá nálada, zpívalo se, bylo to fajn. Svědkyně už nevěděla, kde v té době [jméno] bydlela. [příjmení] totiž léky, má už to všechno zmatené. [jméno] se jí svěřila, že jí obžalovaný znásilnil. Pak k tomu dodávala, že to má od toho táty, a že se neuměla bránit. Zmiňovala také o tom, že musí k doktorovi, že má gynekologické potíže. Nevzpomene si, za jakých okolností jí to [jméno] říkala. [celé jméno svědkyně] poznala po těch [obec], byli spolu v restauraci, a to i s obžalovaným. Jednou byla v bytě obžalovaného, pohrála si tam s kočkama. To bylo v době, kdy tam ještě [jméno] nebydlela, byla to jen tak. Nebyla tam proto, aby se podívala, kde bude [jméno] bydlet. Pak byla v bytě ještě jednou, když tam byla [jméno].

Svědkyně [celé jméno svědkyně] při hlavním líčení po řádném poučení uvedla, že obžalovaného zná 5-7 let. Tři roky spolu společně bydleli v [anonymizováno] ulici v [obec], je to její kamarád. Rozumí si přes hudbu a i v současné době chodí spolu zpívat. Naposledy ho viděla minulý týden. Jako kamarád je výborný, ale jako žena by ho nebrala. Nikdy s ním neměla žádný vztah ani intimní poměr. [jméno] [celé jméno poškozené] poznala, když si jí obžalovaný přivezl z léčebny domů. Bylo to v únoru nebo v březnu roku 2012. [jméno] tehdy pro obžalovaného do léčebny, kdy on se tam léčil. [jméno] [celé jméno poškozené] s nimi jela na prohlídku bytu. Jednalo se o to, že by mohla [celé jméno poškozené] se [celé jméno obžalovaného] bydlet. Svědkyně si to nedovedla představit společně v bytě 1+1 o dvou pokojích. V jednom pokoji totiž bydlela svědkyně a v druhém obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Sám [celé jméno obžalovaného] jí sdělil, že se [celé jméno poškozené] rozhodla, že bude bydlet s ním v pokoji. [jméno] je přivezla a byla pak ve svém pokoji. Neslyšela, jak se dohadují ohledně bydlení, ale [celé jméno poškozené] v ten den ještě odjela. Do druhého dne si pak přistěhovala věci, přivezl ji [celé jméno obžalovaného] autem. Ale asi za 5 dnů jí svědkyně vezla autem zase zpátky k sestře do [obec] O

tom, že mezi [celé jméno poškozené] a obžalovaným k něčemu došlo, se dozvěděla asi až třetí den. Bylo to tak, že druhý den, kdy [celé jméno poškozené] [celé jméno obžalovaného] nastěhoval, poseděli a popili. Obžalovaný hrál hry na PC a svědkyně si se [celé jméno poškozené] povídala, pak šla spát. [celé jméno poškozené] jí vykládala hrozné věci z dětství, že se prý neumí bránit, že neumí říct ne. Druhý den obžalovaný ani [celé jméno poškozené] nebyli doma, [celé jméno poškozené] prý měla jet k sestře. Po příjezdu ji pak svědkyně s obžalovaným vyzvedávali na autobusovém nádraží, bylo kolem 17. hod.. Pak šli do restaurace a tam svědkyni připadlo, že se asi s obžalovaným pohádali. [celé jméno poškozené] byla jiná, ani s ní se nebavila, ale byla ráda, že pro ni přijeli. Další den na ní [celé jméno poškozené] zatukala a chtěla si s ní dát kávu. Připadala jí úplně normální. Při kávě jí řekla, že ji [celé jméno obžalovaného] znásilnil. Řekla to přímo takto: „[jméno] mě znásilnil.“ Svědkyně byla z toho zaražená a ptala se na podrobnosti. Nabyla však dojmu, že [celé jméno poškozené] lže. [jméno] by se totiž v takové situaci bránila a řvala by. Ten večer, když s nimi svědkyně pobývala, se pil rum. [obec] [celé jméno poškozené], svědkyně a [celé jméno obžalovaného] si dal také. Byla tam pällitrovka, a když se rozešli, zbyly tam dvě deci, tak asi každá vypila skoro půl lahve. Svědkyně ji viděla pít, pily spolu, tukaly si spolu. Svědkyně s nimi mohla být tak 1,5-2 hodiny. Předtím byla u sebe doma, nikde venku nebyla. V její přítomnosti si [celé jméno poškozené] s obžalovaným povídala. Po té informaci o znásilnění byla svědkyně trochu našťavaná a ptala se obžalovaného, co se stalo. [příjmení] byl ale takový šťastný, tvářil se spokojeně a řekl, že to není pravda. Konkrétně jí řekl, „výborně jsme si to užili, ona to chtěla...“ Svědkyně později s [celé jméno poškozené] asi 5 měsíců společně bydlela v nájmu v [anonymizováno] ulici. Neví, jestli [celé jméno poškozené] o té události ještě s obžalovaným později mluvila. Svěřila se jí s tím, že když byla na terapii v [obec], řekla o tom své terapeutce a ta to nahlásila. Podle svědkyně obžalovaný věděl, jakou měla [celé jméno poškozené] minulost už předtím. Mohl to vědět a mohl to slyšet i ten večer. Podle svědkyně je [celé jméno poškozené] na muže, měla celkem 3, když spolu bydlely. Kolik měl za dobu jejich společného bydlení obžalovaný žen, nedokáže svědkyně spočítat. Neví, jestli to byly sexuální kamarádky nebo jen kamarádky. Obžalovaný je na ženy. [celé jméno poškozené] u ní přespávala v pokoji v den, kdy jí to řekla, a pak ještě jednu noc. Do bytu obžalovaného se vchází hlavní chodbičkou, ty dva pokoje spolu sousedí. Obžalovaný má v pokoji i kuchyň. Když měl zavřeno, slyšela svědkyně i jeho chrápání. Zřejmě by slyšela, kdyby se obžalovaný s [celé jméno poškozené] rvali a tahali o deku. [celé jméno poškozené] se jí také svěřila s tím, že ji před ní obžalovaný varoval. Říkal jí prý, že je [celé jméno svědkyně] alkoholička, že je náladová, že na ní nemá klepat, že ji jinak zbije koštětem. Za dobu společného soužití s [celé jméno poškozené] měla svědkyně podezření, že jí [celé jméno poškozené] lže ohledně přátel, vedení domácnosti, ohledně nákupů a že lhala i o své sestře. Zejména o tom, že u ní bydlela ve sklepě, uklízela a dostávala jen chleba, přitom se k ní neustále vracela.

Svědkyně [jméno] [příjmení] před soudem po řádném poučení uvedla, že obžalovaného zná z psychiatrie z [obec], kde pracovala jako klinický psycholog, nebyl však její pacient [celé jméno poškozené] byla její pacientkou, byla na oddělení K20 v [obec]. Když svědkyně odešla na mateřskou, převedla jí však do péče jiné kolegyně. Když [celé jméno poškozené] opustila [obec], chodila ke svědkyni na individuální terapie. Už neví přesně, kdy to bylo, ale [celé jméno poškozené] jí při tomto sezení připadala hodně emočně labilní a rozhozená. Její duševní stav se zhoršil a byla subdeprisivní. Zmiňovala se, že se jí stala nepříjemná událost. V souvislosti s hledáním bydlení v [obec] totiž narazila na pana [celé jméno obžalovaného]. Ukázalo se, že by u něho mohla za výhodných finančních podmínek bydlet s tím, že by se mu starala o kočky. Svědkyně neví, na jaké částce se dohodli, ale ví, že [jméno] v té době nebyla v dobré finanční situaci. V té době byla [jméno] [celé jméno poškozené] ještě na dobré úrovni, tedy kompenzovaná, a to s ohledem na to, co si prožila. Podle svědkyně [jméno] v té době neudržovala s nikým vztah, pokud to nezamířela. To setkání, kdy se svěřila se znásilněním, se točilo pouze okolo toho tématu, byl to její hlavní problém. Těžko se jí o tom mluvilo, trvalo to dlouho. Asi další setkání přinesla i obrázek, kde zobrazila své prožitky při té události. Svědkyně

neměla důvod ji nevěřit. Ta situace, kterou jí popsala, dobře zapadala i do toho, co [celé jméno poškozené] prožila v minulosti. Obecně ženy, které mají za sebou takovou nepříjemnou minulost, mohou být tzv. paralyzovány, a mohlo tomu tak být i u [celé jméno poškozené], zapadá to. [jméno] celou událost popisovala takto: Přišla do bytu a tam byla ještě jiná žena jménem [jméno], která bydlela v jednom pokoji toho bytu. Obžalovaný řekl, že v bytě není jiné místo než u něj, a že [jméno] musí být na posteli vedle něho. Dále uváděla, že byl večer a ona neměla kam jít. Když ulehla na postel, on se na ní vrhnul. [jméno] byla natolik paralyzována, že nedělala nic, druhý den ráno z bytu odešla. [jméno] těžko se jí o tom mluvilo a svědkyně to po ní ani nepožadovala, nebylo to v tu chvíli důležité. [příjmení] [jméno] po této události byl červeno-černo-bílý, vyplývala z něj agrese. [jméno] se snažila tou kresbou tzv. „odventilovat“ napětí.

Svědkyně [celé jméno poškozené] při hlavním líčení dne [datum] po řádném poučení uvedla, že jí s obžalovaným seznámila kamarádka [celé jméno svědkyně]. Svědkyně sháněla bydlení, protože v té době bydlela u sestry a jejich soužití nefungovalo. [příjmení] [celé jméno svědkyně] říkala, že zná někoho, kdo má volný pokoj. Svědkyně uvedla, že byla s obžalovaným ve styku telefonicky, ale úplně první kontakt byl osobní, když přišla za [příjmení] na kužárnu do [obec]. Pak se sešli v restauraci u [příjmení] v blízkosti [obec]. Hovořili o tom, kde a za kolik bude bydlet, a vše okolo bydlení. V restauraci byla ona a obžalovaný, dnes už neví, zda tam byla i [celé jméno svědkyně]. Obžalovaný jí slíbil pokoj za 1.000 Kč měsíčně s tím, že bude dělat hospodyně, tedy vařit, uklízet, apod. Ujišťovala se, zda je pokoj prázdný. [příjmení] jí sdělil, že má dvě kočky a ubezpečoval, že se ho nemusí bát, že o ní ví všechno, že mu to [jméno] řekla, a že on sám je po sexuální stránce nefunkční. Dohodla se s ním, že nebudou mít mezi sebou sexuální narážky ani jiné sexuální jednání. Pak jí nabídl, že jí ukáže byt. Jednou s ní [jméno] byla i na prohlídce toho bytu. Po cestě do bytu chtěl obžalovaný již nájemné kvůli internetu, tak šli do T-mobilu, kde platila asi 1.490 Kč. Byla tam s nimi i [celé jméno svědkyně]. Pak šli do toho bytu, kde to bylo rychlé. Svědkyně byla překvapená, že v tom jednom pokoji bydlí paní [celé jméno svědkyně]. Obžalovaný jí však tvrdil, že se má stěhovat, protože mu neplatí nájemné. O několik dní později v sobotu se však velmi pohádala se svojí sestrou, už to u ní nebylo únosné, proto kontaktovala telefonem obžalovaného. Nabízel jí, ať se přistěhuje už další den a nakonec jí poslal SMS druhý den v 6 ráno, že pro ni jede. K domu sestry ho navigovala telefonem. V sedm hodin přijel autem před barák sestry a chtěl, aby si vzala věci a jela. Když nastěhovali věci do bytu, zjistila, že pokoj není vyklizený, a že bude bydlet na čas v pokoji s obžalovaným. Nelíbilo se jí to, on ale uváděl, že to snad vydrží. Navrhla tedy, že odtáhnou postele od sebe, on s tím však nesouhlasil, že prý má fóbii na změny. V bytě nic nebylo, tak šli nakoupit. Nakoupila potraviny, maso, pečivo a jemu nějaký alkohol, piva a rum a jeli zpět. V bytě pak svědkyně uvařila a obžalovaný u toho pil pivo s ondrášovkou a hrál hry na PC. Mezi 4-5 hodinou odpoledne se šla svědkyně osprchovat a oblékla si spodní prádlo i pyžamo, tedy triko a kalhoty. Vlezla si do postele, přikryla se celá dekou a ležela na břiše. Dívali se společně na hokej, hráli Bílí tygři. Obžalovaný jí před utkáním naléval rum, ale její sklenka zůstala plná. Potom se snažil jí pod dekou pohlídat. Ona mu říkala, že to nechce, ať jí nechá, ať respektuje dohodu. A potom mu jakoby „ruplo v kouli“, strhl z ní deku a řekl jí, že jí chce. Tvrdil, že by k němu měla být vstřícnější, když u něho bydlí, že by mu měla „dát“. Ona trvala na svém a říkala, že nechce a začali se přetahovat o deku. Říkala mu to nahlas, ale ne tak, že to mohli slyšet sousedé. [celé jméno svědkyně] za nimi přišla až hodinu po tom. Chvíli se svědkyni dařilo deku držet, ale nakonec jí ji obžalovaný vytrhl. Pak se na posteli převalil a dostal se jakoby za ní. I když ležela, chytil jí pod břichem, jako by jí nadzvedl a vykonal na ní ze zezadu pohlavní styk. Předtím, než došlo ke styku, tak jí rychle pravou rukou strhl pyžamové kalhoty na gumu, pak kalhotky, a pak to šlo velice rychle. K pohlavnímu styku došlo pouze jednou a v této poloze. Trvalo to několik minut. Obžalovaný ochranu neměl, asi vyvrcholil do ní. Ona pak na sebe všechno oblékla a přitom brečela. Obžalovaný se choval jako by nic, ptal se: „co je, co se děje? Tak už máš klid, už je hotovo“. [příjmení] si, že tam vůbec šla. Cítila se zrazená, blbá. Byt byl zamčený, obžalovaný ho zamkl a klíč někde měl. Nemohla usnout, bála se, že se to stane znovu. Druhý den jela autobusem k sestře, protože jí chtěla ještě do konce měsíce uklízet. Sestře

také řekla, že se chce k nim vrátit, důvody jí ale nevyprávěla. Ráno na autobus ji doprovázel obžalovaný, ona se snažila chovat jakoby nic. Za ruku se nevedli a nelíbili se. Zpátky do [obec] se vracela asi autobusem. Přijela na Fügnerku, setkala se s [příjmení] [celé jméno svědkyně], šly do čajovny a řekla jí všechno, co se stalo. Paní [celé jméno svědkyně] v té době vůbec neznala. V ten den, co se to stalo, přišla [celé jméno svědkyně] z nějaké návštěvy a byla opilá. Přišla za nimi, seděla v křesle a mluvila s obžalovaným a pak i se svědkyní. Byla tam s nimi asi půl hodiny a dala si panák rumu, toho, co svědkyně nevpila. S obžalovaným zůstala svědkyně po styku v jeho pokoji ještě přes jednu noc. V noci ale vůbec nespala, dřímala v křesle, chodila po pokoji. Další noc už přespala u [celé jméno svědkyně] na rozkládacím gauči, předtím s ní hrála karty a všechno jí vyličila. V té době jí také zavolala sestra, že se k ní může vrátit. Ráno pak [jméno] vzala jeho auto a odstěhovala jí k sestře. S obžalovaným už svědkyně nemluvila. Když odjížděly, tak buď spal, nebo tam nebyl. [celé jméno svědkyně] pak ještě později pomáhala stěhovat od obžalovaného. Přitom se setkala s obžalovaným a říkala mu, že jí ublížil. Také ho žádala ho, aby jí vrátil peníze, když u něho nezůstala celý měsíc. [příjmení] se jí vysmál a říkal, že jeho chce každá ženská, a že si u něho zaplatila za sex. Žádné peníze jí nevrátil. V současné době má svědkyně přítele. Chodí stále na terapii 1x za 14 dní a 1x za dva měsíce k psychiatrovi. V té době nebrala žádnou antikoncepci, protože neměla žádné sexuální styky. Po této události byla na gynekologii, nechala si udělat testy na pohlavní choroby a kupovala si i těhotenské testy. Byla jednak v dubnu u svého psychiatra v [obec] a také u své psychologičky [příjmení] [příjmení], a to v termínu, který byl domluvený.

Na hlavním líčení dne [datum] při opětovném výslechu svědkyně [celé jméno poškozené] uvedla, že

je to už opravdu dlouho, co se to stalo. Vybavuje si jen to, že v televizi bylo nějaké hokejové utkání a chtěla jít spát. Měla na sobě dvoudílné pyžamo, tričko a kalhoty, byla přikrytá dekou a ještě mu i říkala, že jde spát. [příjmení] pak seděla na kraji postele a snažil se jí dávat pod deku ruce. Říkala mu, že nic nechce, že ví, čím si prošla a že žádný sex z její strany rozhodně nebude. [příjmení] se pořád snažil ke ní dobývat, ona se víc zabalila do deky, aby na ni nemohl a on pak z ní deku strhnul, přetočil se přes postel a ona neměla možnost se moc bránit. Jen mu říkala, ať jí nechá být a on pak deku z ní strhnul úplně a říkal, že ho přeci musí chtít, že jeho chce každá. Řekla mu, že to nechce a on jí nějak strhnul kalhoty i kalhotky, stáhnul si jí do kleku. Snažila se ho odstrčit, ale neměla moc sílu. Pak byla jak opařená, takže nic nemohla, jen brečela. [příjmení] se pak na ní zezadu ukájel. V dané chvíli ho nepoškrábala, nebo nepraštila, v takové chvíli se neumí bránit, v ní se to v takové situaci všechno stáhne a je úplně zkoprnělá. Jen doufala, že to všechno brzy skončí. [příjmení] rukou jí držel kolem pasu a pravou rukou jí sundal pyžamo a kalhotky. Kroutila se, ale nepovedlo se jí vykroutit úplně. Obžalovaný na ní nepoužil jiné násilí, např. že by vyhrožoval, když nebude spolupracovat, že se něco stane, praštil ji, dal facku, to ne. Na otázku, zda soulož proběhla násilím, svědkyně uvedla, že z její strany se jednalo o nedobrovolnou soulož. Ruce měla volné, ale jak se ho snažila odstrkávat, tak tím je měla vlastně zaměstnané. Při samotném aktu se pak už jen stáhla a čekala, až to skončí.

Z lékařských zpráv vyplývá, že poškozená dne [datum] navštívila praktického lékaře kvůli devět dní trvajícím horečkám a značnému úbytku váhy. Byla odeslána na infekční oddělení Krajské nemocnice [obec], kde byla hospitalizována do [datum]. Z propouštěcí zprávy vyplývá, že uvedla, že koncem března 2012 byla znásilněna.

K posouzení duševního stavu obviněného byl vypracován znalecký posudek. Ze závěru posudku vyplývá, že obviněný netrpí žádnou duševní chorobou či poruchou ve smyslu psychózy, organického postižení psychiky ani mentálním defektem. Jde u něj o poruchu osobnosti emočně nestabilní. Jeho osobnostní struktura je emočně značně labilní, nevyrovnaná, orientovaná na sycení základních emočních potřeb a prožitků, nezdrženlivá se sklonem k impulsivitě. Zároveň jsou obvyklé brzdné a korektivní mechanismy etické i racionální nedostatečně rozvinuté. Nejde u něj o žádnou sexuální deviaci, je plně mužsky identifikovaný a heterosexuálně orientován

s preferencí mladé dospělé ženy jako sexuálního objektu. V jeho sexuální aktivitě jsou i rysy sadisticko-masochistické, které však nejsou dominantní, jde pouze o rysy v jeho sexualitě, ne o klinicky definovanou rozvinutou deviaci.

K posouzení duševního stavu poškozené [celé jméno poškozené] byl rovněž vypracován znalecký posudek. Ze závěru posudku vyplývá, že v obecné rovině je psychická způsobilost poškozené správně vnímat prožitky a tyto reprodukovat bez známek podstatného oslabení. Byly vyloučeny chorobné tendence ke zkreslování. Z klinického hlediska mají sdělení poškozené k věci charakter autentických a reálně prožitých událostí. Znamky chorobné lhavosti nebyly zjištěny a nebyl zjištěn ani průkazný motiv pro falešnou výpověď. Poškozená trpí instabilní poruchou osobnosti – hraniční typ. Emotivita je hodně labilní, nestálá, proměnlivá, se zvýšenou iritabilitou, sníženým frustračním prahem, četnými úzkostmi, depresivními prvky, impulsivitou. Vůči okolnímu sociálnímu světu je senzitivně vztahovačná, nedůvěřivá, inklinuje k uzavřenosti. Je nestálá, nezdrženlivá, dochází k četným dekompenzacím osobnosti v důsledku exogenní zátěže.

Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný má jeden záznam staršího data, ke kterému již nelze přihlížet.

Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst.6 tr. řádu, dospěl k následujícím závěrům:

Obžalovaný i poškozená (svědkyně) [celé jméno poškozené] shodně vypověděli, že se seznámili v psychiatrické léčebně [obec] prostřednictvím [celé jméno svědkyně] za situace, kdy obžalovaný zde podstupoval léčbu a [celé jméno poškozené] pouze docházela na terapie. [celé jméno poškozené] sháněla bydlení v [obec], protože bydlení u sestry bylo problematické. Obžalovaný jí nabídl bydlení ve svém bytě, když se bude starat o kočky a vařit za nájemné 1.000 Kč měsíčně. V daný den pro ni obžalovaný přijel autem až do bydliště sestry a odvezl jí k sobě. Došli na nákup potravin a pak v bytě došlo mezi nimi k pohlavnímu styku. Na návštěvě v jejich pokoji byla krátce [celé jméno svědkyně], která pak odešla do svého pokoje. Druhý den ráno doprovodil obžalovaný [celé jméno poškozené] na autobus, kdy potřebovala odjet k sestře, aby jí v domě uklidila. Vrátila se k večeru a přes další noc přespala v pokoji u [celé jméno svědkyně], které sdělila, že jí obžalovaný znásilnil. Druhý den ráno jí [celé jméno svědkyně] odvezla k sestře. V předcházejících bodech se obě výpovědi shodují a ohledně popsaného děje nejsou pochybnosti. Obžalovaný dále tvrdil, že [celé jméno poškozené] se způsobem bydlení po prohlídce bytu souhlasila, a zakrátko mu od sestry volala, že se chce co nejdříve nastěhovat, proto pro ni dojel autem do bydliště sestry, kde jí i s věcmi naložil. Při nákupu v [obec] koupili i piva a rum, když [celé jméno poškozené] s rumem souhlasila. K večeru v bytě spolu vykonali oboustranně dobrovolný pohlavní styk. Ke styku došlo spontánně na posteli, kdy se oba začali nejprve vzájemně hladit a líbat. [celé jméno poškozené] neprojevovala nesouhlas, spolupracovala. Naproti tomu svědkyně [celé jméno poškozené] uvedla, že již při domlouvání bydlení v restauraci v Kosmonosích obžalovaného upozorňovala, že nechce mít žádný intimní vztah. Dodala, že jí nejprve nemile překvapilo, že má bydlet v jednom pokoji s obžalovaným a spát na posteli přisunuté k té jeho, cítila se podvedena. Byla však v situaci, kdy neměla kde bydlet, když soužití v rodině sestry bylo problematické. V bytě poté, co se osprchovala, oblékla do prádla, trika a kalhot od pyžama a ulehla na břicho na postel, na ní po několika narážkách vykonal zezadu pohlavní styk. Ve svém jednání nepřestal, i když mu říkala, ať ji nechá a odstrkovala jej. Předtím se s ním přetahovala o deku, kterou byla přikrytá. [jméno] poškozená pak dále v opětovné výpovědi uvedla, že z její strany byla soulož nedobrovolná, ale nějakého násilí se na ní obžalovaný nedopustil, vyjma toho, že na ní vykonal soulož přes její výslovný nesouhlas. [jméno] se moc nebránila, v takových situacích to neumí, spíš je paralyzovaná a čeká, až to skončí. Nepoškrábala ho, nepraštila, neštípla, jen se snažila vykroutit, což se jí nepodařilo.

Při rozhodování o vině obžalovaného soud tedy hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že skutek popsaný v obžalobě není trestným

činem, a že obžalovaný svým jednáním nenaplnil skutkovou podstatu tr. činu znásilnění dle § 185 odst.1, 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť k překonání jejího odporu neužil násilí ani pohrůžku násilí.

Obhajoba obžalovaného o tom, že se daného jednání nedopustil, konkrétně, že proti poškozené neužil násilí ani pohrůžky násilí, a z jeho strany se tedy jednalo o soulož dobrovolnou, i když poškozená výslovně uváděla, že nechce, bral to tak, že to říkají všechny ženy, a přitom o soulož stojí, vyvrácena nebyla.

Naopak v rámci hlavního líčení dne [datum] svědkyně [celé jméno poškozené], při opakovaném výslechu sama přiznala, že obžalovaný proti ní nepoužil násilí ani pohrůžku násilí při překonání jejího odporu, když její odpor spočíval pouze v tom, že se bránila slovně, snažila se mu vykroutit a pak již jen pasivně čekala, až to bude za ní. V podstatě tedy na opakované otázky soudu uváděla, že se nebyla schopna bránit, protože v takovýchto situacích reaguje pasivně, a tudíž ani obžalovanému nekladla odpor, který by musel násilím překonat.

Důkazy, které mohly dále naplnění skutkové podstaty tr. činu znásilnění prokázat a potvrdit vinu obžalovaného, nebyly zjištěny ani navrženy. Soud má tak za prokázané pouze to, že se jednalo o nedobrovolnou soulož ze strany poškozené, ale nebylo dostatečně prokázáno, že obžalovaný donutil poškozenou k souloži násilím. Chybí tak základní znak tr. činu znásilnění a to použití násilí či pohrůžky násilí v rámci donucení k pohlavnímu styku. Ani po provedeném dokazování tak nedošlo bez pochybností k prokázání, že se obžalovaný svým jednáním uvedeným v obžalobě dopustil trestného činu, resp. že v žalobním návrhu označení skutek je trestným činem.

Proto soudu nezbylo nic jiného i s ohledem na právní názor Nejvyššího soudu ČR v Brně, než uzavřít, že důkazy, které byly ve věci provedeny, neumožnily při respektování zásad formální logiky a s ohledem na zásadu v pochybnostech ve prospěch obviněného dospět k jinému rozhodnutí než jaké bylo učiněno, tedy než obžalovaného obžaloby v plném rozsahu zprostit.

Jak plyne např. z rozhodnutí R 46/1963: „Zásada zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností vyžaduje, aby soud opřel své rozhodnutí o vině a trestu o jednoznačně zjištěná a bezpečně prokázaná fakta, nikoli o pouhou pravděpodobnost. Tam, kde nelze bezpečně určit, která z variant skutkového řešení odpovídá skutečnosti, volí soud tu, která je pro obviněného příznivější.“

Taktéž v nálezu ze dne 28.8.2001 sp.zn. IV.ÚS 438/2000 Ústavní soud uzavřel, že k tomu, aby bylo možno rozhodnout o vině a trestu je třeba, aby řetězec důkazů nevyvolával důvodné pochybnosti. Pokud tomu tak není, je třeba rozhodnout ve prospěch obviněného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, prostřednictvím podepsaného soudu. Ve prospěch obžalovaného mohou podat odvolání též jeho příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka či družka, manžel či druh, přičemž lhůta k odvolání by jim končila tímž dnem jako obžalovanému. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněné tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i z částky ve prospěch nebo neprospěch obžalované. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat osoby, které se práva odvolání před soudem výslovně vzdaly.

Liberec 20. ledna 2015

JUDr. Romana Staňková
předsedkyně senátu